

AMIGO DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voortuitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :

P. JOLY & J. MARTIN,

66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl. 0,50 cada
regel mas fl. 0,07½.

OPENING VAN DEN KOLONIALEN RAAD

VOOR HET ZITTINGJAAR 1891-1892.

Den 12 Mei li. had de opening plaats van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1891-1892.

Volgens het gebruikelijk ceremonieel werd de Gouverneur der Kolonie bij zijn aankomst op het Raadhuis door een commissie van drie Raadsleden naar zijn zetel geleid, waar hij de volgende openingsrede hield :

“Mijne Heeren,

Wanneer wij, mijne Heeren,— nu ik mij in Uw midden bevind om ter voldoening aan artikel 77 van het Regeerings-reglement dit nieuw zittingjaar te openen,— een blik slaan over het afgelopen zittingjaar, dan wordt voor ons de herinnering aan dat nu afgesloten tijdperk geheel beheerscht door het feit, dat het den Almachtige behaagde Z. M. WILLEM III, den beminden, geëerbiedigten laatsten mannelijken Telg van het dierbaar Vorstenhuis van Oranje, tot zich te roepen.

Diep was de rouw, waarin Nederland door dien slag werd gedompeld. Innig was het deel, door de Kolonie Curaçao in de nationale smart genomen.

Doch in de liefdevolste en dankbaarste herinnering aan den hoogen Doode, schaarde ook deze Kolonie zich vol geestdrift met geheel Nederland, in trouwe gehechtheid om den troon, onder het regentschap van Hare Majesteit, de beminde en geëerbiedigde Koningin-Weduwe EMMA, beklommen door H. M. Koningin WILHELMINA der Nederlanden,— die God behoeft!

Mogen wij dankbaar erkennen, dat in het algemeen gedurende dit laatste jaar, de gezondheidstoestand in de kolonie gunstig bleef, met leedwezen moet ik constateeren, dat van den algemeenen maatschappelijken welstand ditzelfde niet kan worden gezegd.

Behalve eenig meerder vertier door het toenemend vreemdelingen-verkeer in de hoofdplaats van dit eiland, kan voor handel en nijverheid, helaas! op geen vooruitgang worden gerekend.

De oogst was, behoudens geringe uitzonderingen, noch op Curaçao, noch op Bonaire, noch op Aruba gunstig, terwijl op St. Martin en Saba, maar vooral op St. Eustatius de ongunstige weersgesteldheid gebrek en ellende ten gevolge had. Op St. Martin maakt gelukkigerwijze eene ruime zoutoogst wederom veel goed.

Moge deze ongunstige toestand ons echter niet ontmoedigen, Mijne Heeren, maar zij hij een spoorslag om in eendrachtige samenwerking alles te doen, waardoor onzerzijds eene verbetering van dien toestand kan worden beproefd.

Ik acht mij gelukkig den vooruitgang van het onderwijs,— zoo bijzonder als openbaar,— te kunnen vermelden. De algeheele afscheiding der openbare jongens- en meisjes-scholen van Afdeeling II, waarop door vele ouders reeds lang werd aangedrongen, zal dezer dagen tot stand zijn gebracht, en zeer zeker ten goede komen aan het onderwijs en de opvoeding door het onderwijs.

Ongelukkigerwijze verhindert een overgroot schoolverzuim van den tegenwoordigen staat van het schoolwezen in de kolonie die vruchten te plukken, welke men er redelijkerwijze van mocht verwachten.

Naar middelen tot bestrijding van dat schoolverzuim wordt door het bestuur uitgezien, doch zullen deze weinig kunnen uitwerken zonder de medewerking der ouders en van de hoofden der huisgezinnen.

Uit de ontwerp-begroting, die U heden wordt aangeboden en de haar vergezellende stukken zal U blijken, dat de staat van de koloniale Kas gunstig is, dank zij de groote ontvangers, die het gevolg zijn van de Phosphaatontginning op Aruba. Gelukkig kunnen wij verzekerd zijn, dat de voorraad van die stof op het eiland aanwezig, nog voor eene lange reeks van jaren aan die exploitatie arbeid kan leveren. Doch daar voor de bepaling der waarde van die stof in de toekomst geene zekere gegevens kunnen gevonden worden, zal het nimmer geoorloofd zijn, daarop als op een zekere bron van vast inkomen te rekenen.

De beperking der uitgaven tot het hoognoodige en de vermeerdering der bronnen van vaste inkomsten zal het Bestuur niet uit het oog mogen verliezen. Bevordering der belangen van handel, scheepvaart en nijverheid; opheffing der belemmeringen, die hun bloei in den weg staan; daartoe ook wijziging in de belastingverordeningen zoowel op Curaçao als op de andere eilanden, ziedaar, Mijne Heeren, plannen tot wier uitvoering ik in den loop van dit zittingjaar Uwe hulp hoop in te roepen.

U dank zeggende voor de medewerking tot nu van U ondervonden, meen ik ook voor dit nieuwe zittingjaar een beroep op die medewerking te mogen doen, overtuigd dat slechts door welwillende samenwerking van het Bestuur en Uwen Raad ons aller doel,— het welzijn der kolonie Curaçao,— kan worden bevorderd. Zij het ons gegeven, in den loop van dit zittingjaar tot bereiking van dit doel, veel tot stand te brengen. Daartoe schenke God Zijn zegen!

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1891-1892 geopend.”

UITNOODIGING.

Gaarne verleenen wij plaats aan onderstaande uitnodiging door den Heer Wm. Henriquez, Consul van Spanje opgesteld in het Spaansch en waarvan ZEd. de hollandsche vertaling laat volgen. Wij verklaren ons met genoegen bereid, de giften die men tot ZEd's. loffelijk doel zou willen bijdragen in ontvangst te nemen en te vermelden.

Queridos Conciudadanos!

Hace muchos años que un constante pensamiento domina nuestro espíritu, que sentimos la necesidad de rendir un homenaje brillante, solemne y público a la memoria de él que consagró la mayor parte de su existencia para encontrar los medios de cambiar el estado moral de Curaçao, de él cuya vida muy rápida

por desgracia era un desbordamiento de amor, de justicia y de humanidad, de él enfin, cuya voz elocuente ha resonado mucho tiempo y resonará aún todavía mucho tiempo más, al través de los años para indicar el verdadero camino, donde él con una mano tan hábil supo conducir a los cuya vida espiritual tenía a su cargo: hemos nombrado aquí a nuestro muy amado y muy llorado Obispo Don Martinus Johannes Nieuwindt (Q. E. P. D.)

Este ilustre Apostol de la Iglesia y de la civilización, quien en su glorioso ministerio en este país había podido medir de cerca las necesidades y las aspiraciones de sus hermanos, se ha dedicado, sacrificado mismo a la moralización de este pueblo, y antes de dormirse en la bienaventuranza celestial, ha tenido el dulce consuelo de ver tomar su más bello sueño, las formas de la realidad: la emancipación moral de la masa. No es aquí el solo florón del cual está trenzada su corona de inmortalidad: a más de un título tiene derecho a nuestra respetuosa gratitud.....

Ah! cuán caro es el recuerdo de esta figura radiante de grandeza y de abnegación!

Aunque muerto, vive el venerable prelado para nosotros, pues por todas partes, tenemos a la vista los numerosos frutos de su fecundo labor.

Así acosado por este sentimiento tenemos el honor de hacer un llamamiento urgente y sincero a todos, de quienes la elevación del alma, iguala la buena voluntad para erigir un monumento a la memoria del prelado difunto.

¿Quién, pues entre nosotros sentiría en quedar indiferente ante la faz de una tan noble manifestación? Llevar nuestro óbolo no es, dignos conciudadanos, si no un débil tributo pagado a él quien era para nosotros un amigo constante, un bienhechor incansable, un padre amantísimo.....

Abrigamos la firme esperanza, que nuestra voz encontrará eco en todos los corazones, acerca del rico como acerca del pobre.

Demos, demos para él, que nos dió siempre con felicidad, siempre con alegría, cuyo soplo bienhechor ha hecho de nosotros, miembros dignos de la grande y noble nación, a la cual somos todos orgullosos de pertenecer.

Probemos al mundo que tenemos el culto de la gratitud. La gratitud es el recuerdo del corazón.

Curazoleños, llamamos a vuestra generosidad.

Si! que en sublime fervor y de un mismo latido de corazón, erijamos un monumento que anuncie la grandeza del Excelentísimo Ilustrísimo y Reverendísimo Monseñor Nieuwindt (q. é. g. e.) afin de dejar su recuerdo a la veneración de la posteridad.

Curazao a 14 de Abril de 1891.

WM. HENRIQUEZ.

Waarde Medeburgers!

Gedurende eene reeks van jaren bezielt ons voortdurend de gedachte, gevoelen wij de noodzakelijkheid eene schitterende, eenplechtige en openbare hulde te brengen aan de na-

gedachtenis van hem, die bijna zijn geheel bestaan opofferde om de midelen te beramen, den zedelijken toestand van Curaçao en onderhoo- rige eilanden, te veranderen; van hem wiens leven te korstondig helaas! een stroom was van liefde, van rechtvaardigheid en van menschlievendheid, van hem eindelijk wiens wel- sprekende stem langen tijd weergalmd heeft, en nog langen tijd door de jaren heen; weergalmen zal om het rechte pad aan te wijzen, waar- op hij met zulk eene bekwame hand, diegenen wist te leiden, wier zieleheil hem toevertrouwd was; wij bedoelen onzen zeer beminden en zeer betreunden Monseigneur Mar- tinus Johannes Nieuwindt.

Deze doorluchtige Apostel der Kerk en der beschaving, die gedurende den loop van zijne roemrijke ker- kelijke bediening op dit eiland de behoeften en de begeerten zijner broeders van nabij had kunnen be- oordeelen, heeft zich toegewijd, ja zich zelven opgeofferd, aan den ze- delijken vooruitgang van deze be- volking, en nog voor de eeuwige gelukzaligheid in te treden genoot hij den zoeten troost één zijner schoon verwezenlijkt te zien, namelijk de toekenning der gelijke rechten aan de massa.

Dit is niet slechts de eenige lau- wer, die zijne onsterfelijke kroon versiert, om nog meer andere re- denen heeft hij recht op onze eer- biedige dankbaarheid.

O! hoe dierbaar is ons de herin- nering van dezen Bisschop, stralend van grootheid en zelfverloochening.

Alhoewel ons door den dood ont- nomen, blijft deze Doorluchtige pre- laat voor ons voortleven, want overal hebben wij onder de oogen, de vruchten van zijnen gezegen- den arbeid. Door dit gevoelen ge- dreven hebben wij de eer een drin- gend oprecht beroep te doen op uwe edelmoedigheid, en op U allen inwoners van Curaçao en onderhoo- rige eilanden, wier zielenadel den goeden wil evenaart om mede te werken, tot het oprichten van een monument ter gedachtenis van den overleden prelaat.

Wie onzer zou onverschillig blij- ven bij het aanschouwen van zulk eene edele manifestatie?

Het bijdragen onzer giften tot zulk een werk, Waarde Landgenoo- ten, is slechts een geringe tol be- taald aan hem, die een bestendig vriend, een onvermoeid weldoener en een beminnenswaardig vader voor allen was.

Wij koesteren dan de vaste hoop, dat onze stem weerklink zal vin- den in aller harten, zoo wel van rij- ken als armen.

Laten wij dan blijmoedig een offer brengen voor hem die zich altijd ge- lukkig en verheugd gevoelde ons te geven en wiens weldoende geest, ons tot waardige leden gemaakt heeft van de groote en edele Natie, tot wel- ke wij zoo trotsch zijn te behooren.

Toonen wij thans openlijk dat wij de dankbaarheid liefhebben. De dankbaarheid is het aandenken van het hart.

Curaçonaars! Wij roepen uwe edelmoedigheid in, ja dat wij met een edele geestdrift en eenparig gevoelen des harten, in het marmer de groot- heid verkondigen, van Zijne Door- luchtige Hoogwaardigheid Monseig-

neur Martinus Johannes Niewindt, ten einde zijn aandenken, der vereering en der liefde van het nageslacht over te maken.

Curaçao den 15 April 1891.

WM. HENRIQUEZ.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Op a. s. Maandag 18n Mei des avonds ten 8 ure, receptie ten Gouvernementshuize.

Zondag den 17n Mei a. s. zal de Gouverneur geene bezoeken kunnen ontvangen.

Curaçao, den 15n Mei 1891.

De Adjudant,

J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

Bij gouvernements-beschikking dd. 9 dezer N°. 263 is de heer W. B. Zeppenfeldt, op zijn verzoek, eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van geneesheer, belast met de armen-praktijk in het gedeelte van het stadsdistrict bewesten de haven, en de heer Dr. J. A. Evertsz als zoodanig benoemd.

Bericht aan Zeevarenden.

Curaçao den 16 Mei 1891.

Van het Departement van Marine is heden het volgende bericht per telegraaf ontvangen:

Dinsdag 19 Mei e. k. zal bij goed weder, voor den nieuwen waterweg, hoek van Holland, een lichtschip worden gelegd, vertoonende elke 30 seconden 4 roode schitteringen [geen witte] snel achtereenvolgend door eene verduistering van 15 seconden.

De Gouvernements Secretaris,
HELLMUND.

— Bij Kon. besluit van 15 April 1891 N°. 23, is met 1 Juli a. s., de heer J. H. A. Van Daalen, gezaghebber van St. Martin (Nederlandsch gedeelte), op zijn verzoek, eervol uit 's lands dienst ontslagen, met behoud van aanspraak op pensioen, en tot die betrekking benoemd de heer F. J. Olivier, koloniaal ontvanger op Curaçao. (St. Ct.)

Een feit, dat onze *Société Télégraphique* de moeite waard acht over te seinen, is, dat de Paus om wille van zijn vergevorderden leeftijd iederen dag zwakker wordt. — Alsof dat met elk mensch van 80 of meer jaren niet hetzelfde geval ware!

In dank ontvingen wij van den heer L. B. Smith, Consul der V. S. van N. Amerika op Curaçao, een brochure, handelende over de wereldtentoonstelling, bij gelegenheid van het vierde eeuwfeest der ontdekking van Amerika te Chicago in 1893 te houden.

Naar wij vernemen zal de elektrische repetitie-klok, uitgevonden door den Zeer Eerw. Heer Jansen, missionaris op dit eiland, een plaats op die tentoonstelling innemen.

NEDERLAND.

Uit Gersau seinde men aan de *H. Ct.*: HH. MM. deden een uitstapje naar de Alpacher See, aan de overzijde van het Vierwaldstätter meer, naar Buochs, Stans — waar zij het Winkelriedgedenkteken bezichtigden — en Sarnen waar een bezoek werd gebracht aan het slot Lindenberg. De terugreis van Alpnach maakten HH. MM. met een extra stoomboot.

Men schrijft aan het *R. N.* uit Het Loo:

HH. MM. de Koninginnen hadden het stellige voornemen den 3den Mei op het lustslot Het Loo te arriveeren. De hofmaarschalk zal komen en alhier vertoeven om alles voor de komst in orde te brengen.

Het geheele paleis is van binnen zoowel als van buiten gerestaureerd en ziet er bepaald vorstelijk uit. — Er is sprake geweest van verbouwingsplannen van het Koninklijke paleis in Den Haag tijdens de afwezigheid van HH. MM. — Koningin Emma wilde de vestibule van het paleis doen

veranderen in eene inrij, waardoor de vorstelijke equipages door den tuin van de stallen tot aan den statietrap konde komen. Er zouden dan zij-ingangen voor het hofpersoneel worden gemaakt. Het schijnt evenwel, dat deze plannen eene zoo enorme uitgaaf zouden vorderen, dat er, althans voorloopig, van is afgezien. Toch worden er in het paleis vele veranderingen aangebracht, en o. a. beneden-lokalen voor de jeugdige Koningin ingericht, speciaal als leervertrekken en bibliotheek. Verder worden onderscheidene salons gerestaureerd.

BUITENLAND.

Duitschland. — Thans schijnt het zeker, dat het schoolwetsontwerp, dat voor de Pruisische Katholieken de beteekenis van een nieuwen Cultuurkamp zou gehad hebben, met zijn maker, den minister Von Gossler, gevallen is. De nieuwe minister van eeredienst heeft den voorzitter der commissie uit den Landdag, welke rapport over het ontwerp moet uitbrengen, verklaard, dat hij de verdere behandeling niet wenscht. Waarschijnlijk zal hij het in de Kamer openlijk intrekken.

— Het huwelijk van prins Alfons van Beieren en prinses Louise van Alençon, is den 15den April gesloten. Ambtenaar van den burgerlijken stand was de minister-president baron von Crailsheim; het huwelijk werd ingezegend door den aartsbischof van München, Mgr. von Thoma.

Frankrijk. — In Frankrijk is eene beweging ontstaan, die van groot staatkundig belang voor het land en tevens van veel gewicht voor de geheele Katholieke wereld is. De overheersching der Engelschen in Egypte heeft nl. niet alleen veel schade aan den Franschen invloed maar ook groot nadeel aan de belangen van het Katholicisme toegebracht.

In het Nijldal hebben de Engelschen een aantal scholen gesticht, waar zij vooral op de Kopten werken. De Kopten zijn, zooals bekend is, de zuivere afstammelingen der oude Egyptenaren en hebben, trots alle vervolging, de zeden hunner voorouders en hun Christelijk geloof bewaard. Zij vormen de eigenlijke levende kern der Egyptische bevolking. Deze telt omstreeks 6 miljoen zielen. Heidenen, Muzelmannen enz.; 1 miljoen zijn Kopten. De meesten hunner volgen het afzonderlijk schisma, dat de godsdienst hunner vaders was tijdens de overweldiging door de Arabieren. Een tienduizendtal zijn Katholieken. Sinds eenige jaren beweren de Anglicanen 25.000 zielen uit het schisma tot hun kerkgenootschap te hebben overgehaald. Bij belvereenigingen te Londen deden jonge Kopten uit Egypte komen, leerden hun het Engelsch, deden hen in het Protestantisme opvoeden en zonden hen vervolgens naar Egypte terug, om daar kosteloze scholen te openen, waar de aanhankelijkheid aan de Engelsche meesters en het Anglicanisme den kinderen wordt ingeprent.

Het valt niet te ontkennen, dat deze poging veel succes heeft gehad. Maar de Franschen zijn overtuigd, dat een dergelijke poging hunnerzijds niet nog veel schitterender uitslag zou bekroond worden. Het Protestantisme, zeggen zij terecht, is voor de Oosterlingen een veel te koude eeredienst; het spreekt niet tot hun hart en gemoed zooals de Katholieke godsdienst met zijne ceremoniën. Daarenboven hebben de Egyptenaren voor de welwillende Franschen veel sympathie, wat het geval niet is met de stroeve Engelschen, die hen altijd als hooghartige meesters hebben behandeld. Daarom zijn de Franschen eveneens begonnen met het opleiden van jonge Kopten. Er zijn er op het oogenblik zes te Parijs, die onder leiding staan van den pater procureur der Koptische missiën. Ieder dier jongelieden zal, zoodra hij de noodige bekwaamheid bezit — en een hunner is reeds zoover gevorderd, dat hij binnen weinige maanden kan worden uitgezonden — in een der Koptische dorpen van noordelijk

Egypte eene school vestigen, waar het Arabisch, het Fransch en de Katholieke godsdienstleer worden onderwezen, daar huwen en met zijn gezin een middelpunt vormen, dat weldra anderen tot aansluiting zal bewegen.

Niet alleen, dat het een practisch denkbeeld is inlandsche leekenonderwijzers naast de Europeesche missionarissen in Egypte aan het werk te stellen, maar hierdoor heeft men ook het voordeel, dat geheel Frankrijk, zelfs het republikeinsche, er aan meewerkt, daar het streven niet, zoo'n scherp clericaal karakter draagt. De regeering heeft de vereeniging, welke zich de tenuitvoerlegging van dit plan ten doel stelt, de officiële erkenning geschonken; en het comité dat in geheel Frankrijk bijdragen inzamelt, bestaat uit mannen als Jules Simon en den markies de Ségur naast elkander, uit Katholieke geestelijken en journalisten, naast oud ministers en republikeinsche senatoren en Kamerleden.

— De overheid van Grasse verkeert in een raar geval. Bij de gehouden volkstelling heeft koningin Victoria geweigerd haar biljet in te vullen. Nu bepaalt de wet, dat bij zulk eene weigering de volksteller mondeling de verlangde opgaven moet gaan inwinnen en, wordt hij weer afgewezen, — wat meer dan waarschijnlijk is — den of de weerbarstige gerechtelijk moet vervolgen. Het zou een vreemd tooneel zijn: de Engelsche koningin voor een Franschen vrede-rechter.

— Een deputatie van leden uit den Parijschen gemeenteraad is te Antwerpen aangekomen en naar Gheel gegaan om daar de krankzinnigen kolonie te bestudeeren. De stad Parijs is van plan een dergelijke kolonie te stichten in het Nièvre-departement en wil eenige gezinnen uit Gheel trachten over te halen om zich aldaar te vestigen.

Zooals men weet, wonen de niet gevaarlijke patiënten te Gheel vrij in de gezinnen, die sedert hun prille jeugd zich aan die verpleging gewijd hebben en daarin groote handigheid verkregen.

— Er zijn proeven genomen met de telefoon tusschen Londen en Marseille, die uitstekend moeten geslaagd zijn.

De lijn van Londen naar Parijs werd in verbinding gebracht met de lijn Parijs — Marseille en zoo kon een gesprek gevoerd worden tusschen Londen en Marseille, een afstand van 1300 kilometers.

— Van 17 Mei tot 15 Sept. zal te Parijs eene internationale tentoonstelling gehouden worden, nl. van dagbladen, tijdschriften, albums enz. Deze zullen in dier voege worden geplaatst en bewaakt, dat het publiek ze gemakkelijk lezen kan. Van dagbladen zende men één, van weekbladen twee, van veertiendaagsche en maandelijksche tijdschriften drie exemplaren.

Belanghebbenden vervoegen zich tot den directeur J. Bell Palais des Beaux Arts, Champs-de-Mars, Parijs.

Belgie. — Onlangs hebben Fransche en Engelsche detectives vier beruchte internationale dieven in hechtenis genomen, die vóór drie jaar twee miljoen uit den postwagen tusschen Ostende en Brussel, en 700,000 frs., uit den spoortrein van Neuhausen naar Weenen stalen.

De identiteit van den aanvoerder der bende, Pauwels, die te Bristol een kasteel bezit, werd terstond vastgesteld. De anderen gearresteerden gaven valsche namen en adressen op. Pauwels is reeds in Engeland en in Frankrijk veroordeeld geweest.

De Engelsche politie was er van onderricht, dat de bende groote waarden, die zich in een vuurvrije kast op een stoomboot bevonden, ontvreemden wilde. Sleutels, waarmede de kast was te openen, werden bij hen gevonden. De dieven waren gewaarschuwd en ondernamen daarom den tijdens de overvaart voorgenomen aanslag niet. Zij werden op het spoorwegstation in hechtenis genomen.

— In den Brusselschen gemeenteraad werd Maandag een krachtig pleidooi vernomen voor het behoud der Zusters in de gasthuizen en wel uit

den naam van den doctrinaire-liberalen burgemeester Buis zelf.

Door "burger" van der Dorpe werd de verwereldlijking van de gasthuizen op het tapijt gebracht, terwijl een ander lid hem hierin hielp met te zeggen, dat de zusters de verpleegden met godsdienstige invloeden bemoeilijkten.

De schepen de Mot echter gaf hierop ten antwoord, dat zelfs te Parijs een radicale verwereldlijking onmogelijk was bevonden; wat er ook van weze, en of de verwereldlijking ook noodzakelijk zij op dit oogenblik, de bestuurders der gasthuizen hebben geen personeel van wereldlijke ziekenopassers genoeg om de zusters te vervangen.

Hierop zeide Buis: Iedere keer, dat er eene klacht tegen de zusters inkwam, heb ik een ernstig onderzoek gedaan en telkenmale is het bewezen, dat die klachten geen reden van bestaan hadden. Ik ben herhaaldelijk in de gelegenheid geweest de opoffering en de zelfverloochening der gasthuisnonnen te bewonderen. Nooit is er invloed uitgeoefend, zelfs niet onrechtstreeks. Ik beschouw als leugentael alle dergelijke beschuldigingen tegen de zusters.

Het lid Doucet voegde hieraan nog toe, dat wereldlijken nooit de zusters kunnen evenaren.

Engeland. — Bij voortdurend worden omtrent de wanordelijkheden te Bradford ongunstige berichten ontvangen.

Dinsdag 20 Ap. was een overgroot menigte volks op de been, voornamelijk in den omtrek van het stadshuis, waarvan de ruiten weldra met steenen werden verbrijzeld. De geheele politiemacht en 250 man infanterie waren opgekomen en dreven het volk terug, nadat de burgemeester de *riot act* had voorgelezen. Terwijl hij daarmede bezig was, troffen hem twee steenen op de borst, gelukkig echter zonder ernstig gevolg. Te Leeds hield een escadron cavalerie zich gereed, om op aanvraag onmiddellijk ter hulp te komen. Het gelukte de politie en der infanterie echter de menigte uiteen te drijven. Velen werden gekwetst en onder behandeling van de geneesheeren gesteld. Ten half elf den volgenden morgen konden de militairen eerst naar de kazernen terugkeeren.

— Op het aan de Fransche kust gelegen eiland Guernsey heerscht een zonderlinge toestand. De belastingsschuldigen aldaar weigeren de belasting voor openbare verlichting en voor onderwijs te betalen, ten gevolge waarvan de scholen gesloten zijn, en in de hoofdstad de straat-lantarens niet branden. De Staten van het eiland worden beschuldigd, de opbrengst der belasting in eigen zak te hebben gestoken.

Rusland. — In de Katholieke kerk te Ostrolenka had op 22 Januari eene Mis van Requiem plaats voor een aanzienlijk burger. De koster had geen tijd om dien dag de baar weg te nemen, zoodat den volgenden morgen bij het Mislezen de katafalk nog stond. Dit beschouwde de overheid als eene manifestatie ter eere der Polen, die in den opstand van 1863 op 23 Januari werden neergesabeld. Het gevolg was, dat des nachts de grijze pastoor-deken en zijn vicaris door gendarmes uit hun bed gelicht en uit de stad gevoerd werden. Later bleek, dat de deken als gewoon vicaris in een verwijderde parochie was geplaatst en de kapelaan voor een half jaar in een klooster was opgesloten. Den bisschop werd hiervan eenvoudig kennis gegeven, en hij moest het gebeurde wel accepteren, daar hij er niets tegen kan doen.

— Grootvorst Michael Michaelowicz, die, wegens zijn clandestien huwelijk met de gravin van Merenberg, door zijn keizerlijken oom uit den militairen dienst geschrapt en verbanne is, heeft toelating bekomen, te St.-Petersburg de begrafenis van zijne moeder, groot-vorstin Olga Feodorowna, te komen bijwonen. Dit gunstbewijs van den Czaar is te opmerkelijker, daar hij eerst ten hoogste verdoord was op zijn neef, die zich verbonden had, niet in het

geheim een huwelijk te zullen aangaan, en toch zijn woord brak. De pope, die het huwelijk inzeggende, is door den Czaar uit de kerkelijke bediening gezet.

Servie.— In Servië heeft men getracht, een einde te maken aan den hatelijken strijd, die tusschen een koninklijk echtpaar gevoerd werd aan de voeten van een door een kind bezetten troon. Koning Milan heeft er na veel aandrang in toegestemd, het land te verlaten en niet meer te Belgrado terug te keeren voor de meerderjarigheid van zijn zoon, den jongen koning Alexander. Uit dankbaarheid heeft het ministerie besloten, den ex-souverein, die te Parijs gewoon is op grooten voet te leven en geheel in schuld steekt, een aanzienlijk voorschot te verleenen op zijn pensioen. De Skoepstijna betuigde hem hare erkentelijkheid voor de aangegane verbintenissen door een adres van dankzegging. Terzelfder tijd, dat zij dit votum uitte, sprak de volksvertegenwoordiger den wensch uit, dat koningin Nathalie het door Milan gegeven voorbeeld zou volgen „teneinde van den troon alles te verwijderen, wat schadelijk kan zijn voor de belangen der dynastie en van het land.” Koningin Nathalie was nl. eveneens door de regeering aangezocht, derwijze te handelen, maar de vorstin weigerde hardnekkig en verklaarde, dat zij als moeder bij haren zoon wilde blijven. De door de Skoepstijna aangenomen motie is dus van groote beteekenis. Zij kwam niet tot stand dan na een heftig debat, maar nu het votum eenmaal gevallen is, moet de regeering zich er wel aan houden. Inderdaad heeft zij de koningin kennis gegeven van het gevallen besluit, met mededeeling, dat, als de vorstin zich niet naar deze „uitnoodiging” richtte en binnen een bepaalden termijn Servië niet verliet, het gouvernement zich genoodzaakt zou zien, haar over de grenzen te zetten.

Niet zonder ongerustheid ziet men den afloop dezer zaak tegemoet, die wel eens aanleiding zou kunnen geven tot meer dan één netelig incident.

Bulgarije.— De heer Stambouloff heeft in eene nota aan Rusland de uitlevering gevraagd der moordenaars van den minister Beltscheff. Uit die nota blijkt, dat de regeering te Sofia over eene uitstekende politie beschikt. Zij weet niet alleen, dat de moordenaars naar Rusland zijn gevlucht, maar zij kent ook hunne namen en de plaatsen, waar zij zich ophouden; zij heeft ontdekt, wie hen tot den moord hadden omgekocht, en dat de Russische militaire revolver, die het werktuig was van den moord, uit Odessa naar Konstantinopel werd gezonden aan een der booswichten, die daarop met een Turksche pas naar Sofia reisde. Stambouloff beweert niet, dat de Russische regeering de samenzwering heeft voorbereid, wel dat hare lagere diplomatieke agenten er de hand in gehad hebben.

Amerika.— De Amerikaansche bladen maken eene statistiek openbaar omtrent het aantal wettelijke terechtstellingen en dat der lynchages gedurende de laatste jaren. Daaruit blijkt, dat er gewoonlijk bijna dubbel zoveel misdadigers in de V. S. gelycht als dat er terechtgesteld worden. In 1889 bracht de justitie 98, het volk 175 menschen ter dood.

Hoe onwettig die handelwijze ook is, de Yankees gaan altijd met billijkheidszin te werk. Zij haten de Italianen, maar toen te Charlotte in Noord Caroline een neger eenen Italiaan trachtte te vermoorden, was het volk onmiddellijk gereed om den aanvallende op te knopen. De neger ontsnapte en trok zich met een aantal zijner zwarte rasgenooten in eene kerk terug, waar de blanken hen belegerden. Toen er troepen kwamen opdagen, om aan de wanorde een einde te maken, dachten de negers, dat de gewapende macht der blanken kwam helpen, en schoten op de soldaten. Dezen schoten terug, zoodat vele negers in de kerk gekwetst werden.

STATUTEN VAN HET GASTHUIS OF HOSPITAAL TE CURAÇAO.

Art. I.
Het gasthuis of hospitaal, opgericht door de R. C. Begrafenis Sociëteit „Christelijke Weldadigheid” heeft ten doel de verpleging van zieke ingezetenen dezer kolonie, wier nabestaanden of betrekkingen hen in hunne ziekten niet kunnen verzorgen.

Art. II.
Het bestuur bestaat uit één President, één vice-president en minstens drie commissarissen, van welke er één de functie van Secretaris zal waarnemen.

Art. III.
De Secretaris kan ook buiten het bestuur gekozen worden, maar heeft in dit geval geen raadgevende noch beslissende stem.

Art. IV.
De President en vice-president van het bestuur worden benoemd en ontslagen door den Apostolischen Vicaris.

Art. V.
Bij ontstentenis van den President neemt de vice-president tijdelijk diens werkzaamheden waar.

Art. VI.
Jaarlijks treedt, met uitzondering van den President en vice-president, één der leden van het bestuur af, volgens een daarvan op te maken volgorde.

Het aftredende lid is terstond herkiesbaar.

Art. VII.
De leden van het bestuur worden gekozen door de overige bestaande leden, behoudens de goedkeuring van den Apostolischen Vicaris.

Art. VIII.
Bij het ontstaan eener vacature belegt de President binnen den tijd van eene maand, eene vergadering om de opengevallen plaats aan te vullen.

De stemming geschiedt met gesloten briefjes en bij meerderheid van stemmen. Bij staking der stemmen beslist het lot.

Art. IX.
Het bestuur vergadert eenmaal in de twee maanden, en wel op den eersten woensdag van de maand, om de belangen van het gasthuis te behandelen.

In deze vergadering wordt een verslag uitgebracht over het afgelopen bimester.

Art. X.
Uiterlijk in de vergadering van de maand November maakt het bestuur eene begroting op van de vermoedelijke inkomsten en uitgaven voor het volgende jaar.

Art. XI.
Zonder de goedkeuring van het bestuur is de President niet bevoegd één der posten van deze begroting te overschrijden.

Art. XII.
Tot het beleggen van eene buitengewone bestuursvergadering hebben het recht:

1°. de President,
2°. twee leden van het bestuur, die hun verlangen daartoe, gemotiveerd en schriftelijk aan den President zullen te kennen geven.

In dit laatste geval is de President gehouden, de gewenschte vergadering binnen de eerstvolgende tien dagen te beleggen.

Art. XIII.
De besluiten op de bestuursvergaderingen worden genomen bij meerderheid van stemmen. Bij staking der stemmen heeft de President een beslissende stem.

Art. XIV.
Geen besluiten zijn van kracht, tenzij goedgekeurd door den Apostolischen Vicaris.

Art. XV.
De President is tevens penningmeester en met het huishoudelijk beheer van het gasthuis belast.

Art. XVI.
Alle bewijzen van eigendom, gelden, belangrijke titels en bescheiden, berusten bij den President. Zij worden bewaard in een daartoe bestemde brandkast met twee sloten, waarvan één der sleutels door den vice-president of één der Commissarissen zal bewaard worden.

Art. XVII.
In het gasthuis worden verpleegd:
1°. De behoeftige ingezetenen dezer kolonie, zonder onderscheid van godsdienst, wier nabestaanden of betrekkingen door armoede hen in hunne ziekte niet kunnen verzorgen.

Aan deze wordt gratis geneeskundige hulp, voeding en verzorging verstrekt.
2°. Niet-behoeftige ingezetenen dezer kolonie wier opname wordt gewenscht. Van deze wordt eene, door het bestuur te bepalen, billijke vergoeding geëischt.

3°. Ook vreemdelingen, die onder de sub. 2°. genoemde voorwaarden wenschen verpleegd te worden, kunnen worden opgenomen.

Art. XVIII.
Om in het gasthuis te worden opgenomen, moet men voorzien zijn van zoodanige bewijzen voor opname, als door het bestuur wordt vastgesteld.

Art. XIX.
Voor zoover de fondsen het toelaten, kunnen in het gasthuis worden opgenomen gebrekkige- en behoeftige ouden van dagen.

Ook niet-gebrekkige- en behoeftige ouden van dagen kunnen worden opgenomen, maar tegen een billijke, door het bestuur te bepalen, vergoeding.

Art. XX.
De geneesheer dienstdoende in het gasthuis, beslist of de zieken hersteld zijn.

Art. XXI.
Het bestuur van het gasthuis heeft het recht om hun, die zich niet onderwerpen aan het huiselijk reglement, het verblijf in het gasthuis te ontzeggen.

Art. XXII.
De begrafenis-kosten van de in het gasthuis overledene personen komen ten laste van hen, die hunne opname in het gasthuis hebben verzocht.

Art. XXIII.
Deze statuten zijn vatbaar voor zulke wijzigingen en bijvoegingen als het bestuur noodig zal oordeelen, welke echter, alvorens van kracht te zijn, aan de goedkeuring van den Gouverneur dezer kolonie zullen onderworpen zijn.

Aldus herzien en gewijzigd de statuten of het reglement, goedgekeurd bij gouvernements-beschikking, d.d. 20 Oct. 1855 N° 700, den 31 December 1890.

(Was geteekend:) F. E. C. KIECKENS,
president.
C. BLOMMERDE.
B. TH. J. FREDERIKS.
W. H. VAN BAARS.
J. H. EBBEN.
B. H. J. HUYKE.
J. H. M. ELLIS.
THEOD. J. A. NUYENS,
secretaris.

Goedgekeurd bij G. B. van den 6n. Maart 1891. N° 130.

De Gouverneur van Curaçao,
(Was geteekend:) BARGE.

STATUTEN DER R. C. BEGRAFENIS-SOCIËTEIT „Christelijke Weldadigheid.”

Art. I.
De R. C. Begrafenis-Sociëteit „Christelijke Weldadigheid” heeft ten doel aan die leden der R. C. Gemeente, alhier, die zóó verlaten sterven, dat hunne nagelatene betrekkingen de kosten van hunne begrafenis niet kunnen dekken, eenigen onderstand daartoe te verschaffen.

De beoordeeling welke de Roomsche Catholieken in de categorie vallen, om dien onderstand te genieten blijft aan het bestuur dezer Sociëteit overgelaten; welke beslissing ten deze aan geen widerspraak onderhevig zal zijn.

Art. II.
Het fonds dezer Sociëteit bestaat uit door contributiën bijeengebrachte gelden, bedragende eene som van elf honderd gulden, die op de hypotheekbank alhier is uitgezet.

Art. III.
Het bestuur zal trachten door contributiën of anderszins de inkomsten dezer Sociëteit te vermeerderen.

Art. IV.
De contribuërende leden dezer Sociëteit hebben geen recht van stemmen.

Art. V.
Het bestuur bestaat uit één President, één Vice-President en minstens drie Commissarissen, van welke er één functie van Secretaris zal waarnemen.

Art. VI.
De Secretaris kan ook buiten het bestuur gekozen worden, maar heeft in dat geval geen raadgevende noch beslissende stem.

Art. VII.
De President en Vice-President van het bestuur worden benoemd en ontslagen door den Apostolischen Vicaris.

Art. VIII.
Bij ontstentenis van den President neemt de Vice-President tijdelijk diens werkzaamheden waar.

Art. IX.
Jaarlijks treedt, met uitzondering van den President en Vice-President één der leden van het bestuur af, volgens een daarvan op te maken volgorde.

Het aftredende lid is terstond herkiesbaar.

Art. X.
De leden van het bestuur worden gekozen door de overige bestaande leden, behoudens de goedkeuring van den Apostolischen Vicaris.

Art. XI.
Bij het ontstaan eener vacature belegt de President, binnen den tijd van eene maand, eene vergadering, om de opengevallen plaats aan te vullen.

De stemming geschiedt bij gesloten briefjes en bij meerderheid van stemmen. Bij staking der stemmen beslist het lot.

Art. XII.
Het bestuur vergadert éénmaal in de twee maanden, en wel op den eersten woensdag van de maand, om de belangen van de Sociëteit te behandelen.

Art. XIII.
In deze vergadering wordt een verslag uitgebracht over het afgelopen bimester.

Art. XIV.
Jaarlijks, in de maand Februari, wordt door den President, die met het dagelijksch beheer is belast, rekening en verantwoording afgelegd over het afgelopen jaar.

Art. XV.
Tot het beleggen van eene buitengewone bestuursvergadering hebben het recht:

1°. de President,
2°. twee Commissarissen, die hun verlangen daartoe gemotiveerd en schriftelijk aan den President zullen te kennen geven.

In dit laatste geval is de President gehouden de gewenschte vergadering binnen de eerstvolgende tien dagen te beleggen.

Art. XVI.
De besluiten op de bestuursvergaderingen worden genomen bij meerderheid van stemmen. Bij staking der stemmen heeft de President een beslissende stem.

Art. XVII.
Geen besluiten zijn van kracht tenzij goedgekeurd door den Apostolischen Vicaris.

Art. XVIII.
De tegemoetkoming, die door deze Sociëteit verleend wordt, zal vooral bestaan in het verschaffen van eene doorkist, aan die overledene Catholieken, wier nabestaanden de kosten der begrafenis niet kunnen dekken.

Indien de staat van het fonds zulks toelaat, zal aan dien onderstand eenige uitbreiding kunnen worden gegeven.

Art. XIX.
Deze Statuten zijn vatbaar voor zulke wijzigingen en bijvoegingen als het bestuur noodig zal oordeelen; welke echter, alvorens van kracht te zijn, aan de goedkeuring van den Gouverneur dezer Kolonie zullen onderworpen worden. Aldus herzien en gewijzigd de Statuten, goedgekeurd bij Gouvernementsbeschikking, dd. 6n. Febr. 1854, N° 59, den een en dertigsten December 1890.

(Was geteekend:) F. E. C. KIECKENS,
president.
C. BLOMMERDE.
B. TH. J. FREDERIKS.
W. H. VAN BAARS.
J. H. EBBEN.
B. H. J. HUYKE.
J. H. M. ELLIS.
THEOD. J. A. NUYENS,
secretaris.

Goedgekeurd bij G. B. van den 6n. Maart 1891, N° 129.

De Gouverneur van Curaçao,
(Was geteekend:) BARGE.

ASMA Catarrros, Opciones y las **NEURALGIAS** y todas las Molestias nerviosas.
Enfermedades de las Vías res- **NEURALGIAS** se curan al instante con las Pil-
loras anti-neurálgicas del Dr. CRONIER.
Exijir el Sello de la Garantía de la Unión de los
TUBOS - LAVASSEUR Fabricantes
París: Pharmacia BOUTQUET, 32, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas